

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) č. 183/2014**ze dne 20. prosince 2013,****kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky, pokud jde o regulační technické normy pro upřesnění výpočtu specifických a obecných úprav o úvěrové riziko****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012⁽¹⁾, a zejména na čl. 110 odst. 4 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (EU) č. 575/2013 vymezuje úpravy o úvěrové riziko coby objem specifických a obecných rezerv na krytí úvěrových ztrát pro úvěrová rizika, který byl vykázán v účetní závěrce v souladu s použitelným účetním rámcem, avšak nestanovuje podrobná pravidla pro vymezení specifických a obecných úprav o úvěrové riziko.
- (2) Měla by být stanovena pravidla pro upřesnění hodnot, jež mají být zahrnuty do výpočtu úprav o úvěrové riziko, které zohledňují ztráty související výhradně s úvěrovým rizikem. Výpočet úprav o úvěrové riziko za účelem stanovení kapitálových požadavků by měl být omezen na hodnoty, o které se snížil kmenový kapitál tier 1 instituce.
- (3) Ztráty související výhradně s úvěrovým rizikem a uznané podle použitelného účetního rámce v běžném účetním roce by měly být uznány jako úpravy o úvěrové riziko, pokud instituce vykáže účinek v kmenovém kapitálu tier 1. To je důležité v případech, vzniknou-li ztráty ze znehodnocení zaznamenané v průběhu účetního roku navzdory

celkovému mezitímnímu zisku během roku nebo na konci roku, který nebyl schválen podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud by jejich uznání jako úprav o úvěrové riziko mělo dopad na hodnoty expozice nebo na kapitál tier 2 dříve než na kmenový kapitál tier 1. U prozatímních ztrát podle čl. 36 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 není takováto úprava nutná, jsou-li ztráty za běžný účetní rok podle uvedeného článku okamžitě odečteny od kmenového kapitálu tier 1.

- (4) Určitá ustanovení nařízení (EU) č. 575/2013 týkající se úprav o úvěrové riziko výslovně odkazují na podrozvahové položky. Pokud takovéto rozlišení neexistuje, vztahují se příslušná ustanovení na rozvahové i podrozvahové položky.
- (5) Je třeba stanovit pravidla vztahující se na ztráty související výhradně s úvěrovým rizikem a uznané podle použitelného účetního rámce, o něž byl snížen kmenový kapitál tier 1 instituce. Tato pravidla by se měla týkat znehodnocení a úprav ocenění u finančních aktiv nebo rezerv na podrozvahové položky, pokud zohledňují ztráty související výhradně s úvěrovým rizikem a pokud jsou vykázány ve výsledovce podle použitelného účetního rámce. Souvisejí-li takové ztráty s finančními nástroji oceněnými reálnou hodnotou, měla by se tato pravidla vztahovat rovněž na objemy uznané podle použitelných účetních rámců jako znehodnocení nebo na podobné provedené úpravy, pokud odrážejí ztráty související se zhoršením úvěrové kvality aktiva nebo portfolia aktiv. V této fázi není vhodné upravit jiné částky, které nepředstavují znehodnocení finančního nástroje podle použitelného účetního rámce nebo neodrážejí podobnou koncepci, ačkoli by takové změny mohly zahrnovat prvek úvěrového rizika.
- (6) K zajištění úplného pokrytí výpočtu je nezbytné, aby byly veškeré hodnoty, které jsou důležité pro účely uvedené v čl. 110 odst. 4 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013, zahrnuty do výpočtu obecných úprav o úvěrové riziko (obecné úpravy o úvěrové riziko), nebo do výpočtu specifických úprav o úvěrové riziko (specifické úpravy o úvěrové riziko).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

- (7) Co se týká určení hodnot, které mohou být zahrnuty do výpočtu specifických úprav o úvěrové riziko, jediným kritériem stanoveným v nařízení (EU) č. 575/2013 je to, že podle čl. 62 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 nejsou specifické úpravy o úvěrové riziko způsobilé pro zahrnutí do kapitálu tier 2 na základě standardizovaného přístupu. Rozlišení hodnot, které mají být zahrnuty do výpočtu specifických úprav o úvěrové riziko, nebo obecných úprav o úvěrové riziko, musí být proto provedeno v souladu s kritérii pro určení položek, které lze zahrnout do kapitálu tier 2.
- (8) Nařízení (EU) č. 575/2013 provádí mezinárodně schválené standardy třetího mezinárodního regulačního rámce pro banky⁽¹⁾ Basilejského výboru pro bankovní dohled (dále jen „Basilej III“). Příslušná pravidla pro úpravy o úvěrové riziko by tudíž měla být rovněž v souladu s basilejským rámcem, který stanoví, že jedním z kritérií pro rozlišování mezi obecnými úpravami o úvěrové riziko a specifickými úpravami o úvěrové riziko musí být to, že obecné rezervy nebo obecné rezervy na úvěrové ztráty jsou „volně dostupné ke krytí následně realizovaných ztrát“. Podle pravidel Basilej III jsou rezervy nebo rezervy na úvěrové ztráty, které jsou drženy s ohledem na budoucí, v současnosti neurčené ztráty, volně dostupné ke krytí následně realizovaných ztrát z úvěrového rizika, a splňují proto podmínky pro zahrnutí do kapitálu tier 2. Hodnoty zahrnuté do výpočtu obecných úprav o úvěrové riziko by měly být plně dostupné, pokud jde o časové rozvržení a výši, k pokrytí těchto ztrát přinejmenším v běžných situacích, v nichž může kapitál absorbovat ztráty v případě platební neschopnosti před tím, než by vznikly ztráty vkladatelům.
- (9) V této oblasti by měla být tato pravidla uplatněna bez ohledu na použitelný účetní rámec. Aby však mohly instituce jednotně rozlišovat specifické a obecné úpravy o úvěrové riziko, měla by být pro každý typ úprav o úvěrové riziko podle použitelných účetních rámců stanovena kritéria pro ošetření ztrát z úvěrového rizika. Jelikož zacházení se ztrátami, které souvisí výhradně s úvěrovým rizikem a které jsou uznané podle použitelných účetních rámců, závisí na splnění takových kritérií, velká většina takových hodnot by měla být vzhledem k omezující povaze kritérií pro obecné úpravy o úvěrové riziko obvykle považována za specifické úpravy o úvěrové riziko.
- (10) Mezinárodní účetní standardy však podléhají revizím, které si mohou vyžádat změny kritérií pro rozlišování mezi specifickými a obecnými úpravami o úvěrové riziko. Vzhledem k probíhajícím jednáním, zejména pokud jde o modely znehodnocení, by bylo předčasně předjímat takový model v rámci kritérií úprav úvěrového rizika.
- (11) Nařízení (EU) č. 575/2013 vyžaduje, aby byly úpravy specifického úvěrového rizika identifikovány pro jednotlivé expozice. Je proto nezbytné rozhodnout o tom, jak zacházet se specifickými úpravami o úvěrové riziko, které zohledňují ztráty související s úvěrovým rizikem celé skupiny expozic. Je rovněž nutné rozhodnout, pro jakou expozici nebo expozice ve skupině a v jaké míře by měly být specifické úpravy o úvěrové riziko uznány. Přidělení částí této hodnoty vyplývající ze specifických úprav o úvěrové riziko expozicím ve skupině je nutno provést úměrně objemu rizikově vážených expozic. Za tímto účelem by měly být hodnoty expozice stanoveny bez ohledu na případné specifické úpravy o úvěrové riziko.
- (12) Za účelem určení selhání podle čl. 178 odst. 3 písm. b) nařízení (ES) č. 575/2013 je nutné zahrnout pouze specifické úpravy o úvěrové riziko, které jsou provedeny individuálně pro jednu expozici nebo pro jednoho dlužníka, a nezahrnovat specifické úpravy o úvěrové riziko provedené pro celé skupiny expozic. Specifické úpravy o úvěrové riziko provedené pro celé skupiny expozic neurčují u expozic náležejících do těchto skupin dlužníky, u nichž se má za to, že došlo k selhání. Existence specifických úprav o úvěrové riziko pro skupinu expozic nepředstavuje dostatečný důvod pro vyvození závěru, že u každého dlužníka nebo expozice náležející do této skupiny došlo k selhání.
- (13) Je nezbytné, aby mohly instituce prokázat, jak jsou kritéria pro rozlišování mezi specifickými a obecnými úpravami o úvěrové riziko uplatňována na základě použitelného účetního rámce. Proto by měly instituce takový postup zdokumentovat.
- (14) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, které Komisi předložil Evropský orgán pro bankovníctví.
- (15) Evropský orgán pro bankovníctví uskutečnil otevřeně veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, analyzoval potenciální související náklady a přínosy podle článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽²⁾ a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v bankovníctví zřízenou podle článku 37 nařízení (EU) č. 1093/2010,

⁽¹⁾ http://www.bis.org/publ/bcbs189_dec2010.pdf

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Určení obecných a specifických úprav o úvěrové riziko pro účely článků 111, 159, 166, 167, 168, 178, 246 a 266 nařízení (EU) č. 575/2013

1. Pro účely tohoto nařízení se hodnoty, které musí být zahrnuty institucí do výpočtu obecných a specifických úprav o úvěrové riziko, rovnají veškerým hodnotám, o něž byl snížen kmenový kapitál tier 1 instituce, aby se zohlednily ztráty, které podle použitelného účetního rámce souvisejí výhradně s úvěrovým rizikem a které jsou jako takové vykázány ve výsledovce, bez ohledu na to, zda vyplývají ze znehodnocení, úprav ocenění nebo rezerv na podrozvahové položky.

Hodnoty zjištěné podle prvního pododstavce, které byly vykázány během účetního roku, mohou být zahrnuty do výpočtu obecných a specifických úprav o úvěrové riziko pouze tehdy, pokud byly příslušné hodnoty odečteny od kmenového kapitálu tier 1 instituce, a to buď v souladu s čl. 36 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo v případě mezitímního zisku či zisku na konci roku, který nebyl schválen v souladu s čl. 26 odst. 2 uvedeného nařízení, odpovídajícím okamžitým snížením kmenového kapitálu tier 1 za účelem stanovení kapitálu.

2. Hodnoty uvedené v odstavci 1 jsou institucí zahrnuty do výpočtu obecných úprav o úvěrové riziko (obecné úpravy o úvěrové riziko), pokud splňují obě tato kritéria:

- a) jsou volně a plně dostupné, pokud jde o časové rozvržení a výši, k pokrytí ztrát z úvěrového rizika, které nebyly dosud realizovány;
- b) zohledňují ztráty z úvěrového rizika pro skupinu expozic, s ohledem na niž nemá instituce v současnosti žádné důkazy o tom, že došlo ke ztrátě.

3. Všechny ostatní hodnoty uvedené v odstavci 1 jsou zahrnuty do výpočtu specifických úprav o úvěrové riziko (specifické úpravy o úvěrové riziko).

4. S výhradou splnění kritérií uvedených v odstavci 2 zahrne instituce do výpočtu obecných úprav o úvěrové riziko tyto ztráty:

- a) ztráty uznané za účelem pokrytí vyšších průměrných ztrát z portfolia v posledních letech, ačkoli v současnosti nejsou k dispozici žádné důkazy o ztrátách, které by dokládaly výši ztrát zaznamenanou v minulosti;

- b) ztráty, s ohledem na něž si instituce není vědoma zhoršení úvěrové kvality skupiny expozic, u níž je však na základě minulých zkušeností statisticky pravděpodobná určitá míra neplnění.

5. Níže uvedené ztráty zahrne instituce vždy do výpočtu specifických úprav o úvěrové riziko podle odstavce 3:

- a) ztráty vykázané ve výsledovce u nástrojů oceněných reálnou hodnotou, které podle použitelného účetního rámce představují znehodnocení v důsledku úvěrového rizika;
- b) ztráty v důsledku současných nebo minulých událostí ovlivňujících významnou individuální expozici nebo expozice, které nejsou individuálně významné a které jsou posuzovány individuálně nebo společně;
- c) ztráty, s ohledem na něž minulé zkušenosti upravené podle stávajících zjistitelných údajů ukazují, že vznikla ztráta, instituce si však dosud není vědoma toho, která individuální expozice ztrátu zaznamenala.

Článek 2

Přidělení specifických úprav o úvěrové riziko pro skupinu expozic expozicím v rámci skupiny

1. Pokud specifická úprava o úvěrové riziko zohledňuje ztráty související s úvěrovým rizikem skupiny expozic, přidělí instituce takovou specifickou úpravu o úvěrové riziko všem jednotlivým expozicím v takové skupině úměrně objemu rizikově vážených expozic. Za takovým účelem by měly být hodnoty expozice stanoveny bez ohledu na případné specifické úpravy o úvěrové riziko.

2. Při zacházení s výší očekávané ztráty podle článku 159 nařízení (EU) č. 575/2013 u skupiny expozic, které nejsou ve stavu selhání, nemusí instituce přidělit specifickou úpravu o úvěrové riziko jednotlivým expozicím ve skupině.

3. Pokud specifická úprava o úvěrové riziko souvisí se skupinou expozic, u nichž jsou kapitálové požadavky k úvěrovému riziku vypočítány částečně podle standardizovaného přístupu a částečně podle přístupu založeného na interním ratingu, přidělí instituce takovou specifickou úpravu o úvěrové riziko skupině expozic, na niž se vztahují oba přístupy, úměrně objemu rizikově vážených expozic skupiny před provedením kroků uvedených v odstavcích 1 a 2. Za takovým účelem se hodnoty expozic stanoví bez přihlídnutí k případným specifickým úpravám o úvěrové riziko.

4. Při přidělování specifických úprav o úvěrové riziko expozicím instituce zajistí, aby nebyla stejná část přidělena dvakrát různým expozicím.

Článek 3

Výpočet úprav o úvěrové riziko za účelem určení hodnoty expozice podle článků 111, 166, 167, 168, 246 a 266 nařízení (EU) č. 575/2013

Pro účely určení hodnoty expozice podle článků 111, 166 až 168, 246 a 266 nařízení (EU) č. 575/2013 instituce vypočítají specifické úpravy o úvěrové riziko související s expozicí jako hodnoty specifických úprav o úvěrové riziko pro takovou jednu expozici, nebo jako hodnoty specifických úprav o úvěrové riziko, které instituce přidělila takové expozici podle článku 2.

Článek 4

Výpočet specifických a obecných úprav o úvěrové riziko pro účely zacházení s výší očekávané ztráty podle článku 159 nařízení (EU) č. 575/2013

1. Pro účely zacházení s výší očekávané ztráty podle článku 159 nařízení (EU) č. 575/2013 instituce vypočítá celkové obecné úpravy o úvěrové riziko související s expozicemi zahrnutými do zacházení s výší očekávané ztráty coby součet těchto výší, jež jsou vymezeny coby obecné úpravy o úvěrové rizika podle článku 1 tohoto nařízení, jež instituce přidělily podle čl. 110 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

2. Pro účely zacházení s výší očekávané ztráty podle článku 159 nařízení (EU) č. 575/2013 se výpočet celkových specifických úprav o úvěrové riziko souvisejících s expozicemi zahrnutými do zacházení s výší očekávané ztráty rovná součtu hodnot písmen a) a b) s vyloučením expozic, které jsou ve stavu selhání:

a) hodnoty určené jako specifické úpravy o úvěrové riziko podle článku 1, které souvisejí s úvěrovým rizikem jednotlivé expozice,

b) hodnoty určené jako specifické úpravy o úvěrové riziko podle článku 1, které souvisejí s úvěrovým rizikem určité skupiny expozic a které byly přiděleny podle článku 2.

3. Celkové specifické úpravy o úvěrové riziko související s expozicí, která je ve stavu selhání, se vypočítají jako součet všech hodnot specifických úprav o úvěrové riziko pro takovou jednu expozici, nebo hodnot specifických úprav o úvěrové riziko, které instituce přidělila takové expozici podle článku 2

Článek 5

Výpočet specifických úprav o úvěrové riziko pro kapitálové požadavky za účelem určení selhání podle článku 178 nařízení (EU) č. 575/2013

Za účelem určení selhání podle článku 178 nařízení (EU) č. 575/2013 se specifické úpravy o úvěrové riziko vypočítají jako hodnoty specifických úprav o úvěrové riziko souvisejících s úvěrovým rizikem jedné expozice nebo jednoho dlužníka.

Článek 6

Dokumentace

Určení a výpočet obecných a specifických úprav o úvěrové riziko instituce zdokumentují.

Článek 7

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. prosince 2013.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda